

zagrożają również oddziały austriacko-węgierskie, znajdujące się na Posawinie po obu brzegach rzeki Kolubary.

Dalej na wschód wojska austriacko-węgierskie pod wodzą gen. rała Kowesza, połączone z grupą armii Mackensena, posuwają się w stronę południowo-wschodnią od Belgradu na terytorium, które od wschodu otacza Dunaj, a na południe odcina silnie ufortyfikowana góra Awala. Na tej przestrzeni toczą się walki, których gwałtowność urąga wszelkim opisom. Serbowie stracili tutaj siłnie oszańcowane stanowiska. Ciężka artyleria sprzymierzonych ma

z pobojoisk w Polsce: Apteka w Narolu, zrabowana i zniszczona przez Rosyan.

przewagę nad artylerią serbską, która zresztą jest znana z dobroci, a wzmocniona została ciężkimi działami francuskimi i angielskimi.

Na wschód od tych grup posuwa się armia Gallwita ku południowi doliną Morawy.

Rozwój wypadków, nawet przy uwzględnieniu

Zbiórka metali w Przemyślu: Akt oddania zebranych metali komendzie przemyskiej (X) Komendant gen. Stowasser.

bardzo sprawnej ofensywy, jest nadzwyczajnie szybki. Armia Gallwita po wzięciu Pożarewca posuwa się dalej naprzód, równocześnie zaś Bułgarzy, którzy po przekroczeniu granicy naprzeciw linii Timoku wzięli szturmem wysunięte forty Zajecaru, zamykające drogę, posuwają się od południowego wschodu, ażeby jak najprędzej uzyskać połączenie z armią mocarstw centralnych.

Te sukcesy państw centralnych na terenie południowym, gdzie po stronie dwuprzymierza stanęła Bułgaria, godzą w najżywoźniejsze interesy czwórporozumienia, a zwłaszcza Anglii, dla której zwycięstwa i klęski na Bałkanach mogą stać się wypadkiem, rozstrzygającym o całej przyszłości mocarstwowej.

„Pod pewnym względem — pisze „Manchester Guardian” — wojna angielska rozpoczyna się dopiero teraz. Do tej pory ponosiliśmy ogromne ofiary

dla Europy, Francji, Belgii i Rosji, ale z chwilą, gdy Bułgaria została pozyskaną przez mocarstwa centralne i wytworzyła się możność połączenia Berlina z Bagdadem, całe nasze stanowisko w Azji jest zagrożone. Teraz walczymy po raz pierwszy nie za oderwaną zasadę sprawiedliwości czy równowagi mocarstw, lecz o jeden z najżywoźniejszych interesów Brytanii. Z tego punktu widzenia muszą Anglicy rozważyć sprawę przedsięwzięć militarnych na Bałkanach”.

Nie ulega żadnej wątpliwości, że z tego właśnie punktu widzenia zapatruje się na wojnę bałkańską rząd angielski, a zapatrywanie jego podziela ze względu na interesy Francji w wojnie europejskiej rząd paryski. To też oba te państwa, dla ratowania zagrożonej sytuacji na Bałkanach, pogwałciły neutralność Grecji i wysadziły wojska w Salonikach, aby pospieszyć z pomocą Serbii. Ale i tu spotkał je za-

Car bułgarski Ferdynand.

Na Bałkanach:

Król grecki Konstanty z małżonką.